

До витоків

*Після хліба найважливіше
для народу – школа.*

Ж.Дантон

У 1911 році на околиці села Загорянівки була відкрита велична будівля церковно-приходської школи. І потягнулися до неї селянські діти із полотняними торбинками з убогим школярським начинням.

Йшли буремні роки воєн, революції, лихоліть 20-го століття, а вона залишалася світлою надією дітей і батьків на кращі часи. У 30-і роки школа отримала статус семирічної.

Держава дбала про кадри, і випускникам 7 класу, кращим учням, давали направлення у педагогічний, медичний технікуми та інші навчальні заклади. Зростала своя сільська інтелігенція. Здійснилася мрія Бібик Клавдії, Ткач Марії стати вчителями, і все своє подальше трудове життя вони не зрадили своєму покликанню. А Сорока Марфа, отримавши медичну освіту, віддала життя, рятуючи поранених на полі бою.

Воєнне лихоліття

Грізного 1941 колишні учні школи стали на захист Вітчизни, і 76 з них не

Випуск 4 класу 1941 року

повернулися до рідних осель. Чотири роки війни перекреслили долі багатьох дітей: хто залишився сиротою, хто відчував себе «переростком» і не повернувся пізніше до навчання. Діти, що на цьому довоєнному фото, ще не знають: наступного вересня школа не відчинить перед ними двері і у графі про освіту доведеться писати «4 класи», але все життя вони тепло згадуватимуть свою першу вчительку.

Відродження

З вересня 1944 року школа знову покликала до себе. На щастя, війна не зруйнувала її приміщення. Умови навчання були нелегкими: не вистачало зошитів, підручників; благоденство одягнуті діти не завжди, навіть, мали взуття. Але директори післявоєнного часу **Шевченко Василь Юхимович, Курнаков Сергій Васильович, Лопаєнко Михайло Терентійович**, педагогічний колектив, технічний персонал докладав усіх зусиль, щоб учні отримували хороші знання, навчалися у теплих класах.

Життя налагоджувалося. Школа випускала у світ своїх юних вихованців, від яких залежали відродження і розквіт країни. Пізніше їх назвуть «дітьми війни».

50-60-і роки

Школа росла. До неї стали приходити учні з сусідніх сіл Миколаївської області, навколишніх - Херсонської: Східного, Петрівки, Богданівки. Збільшилася чисельність школярів, сформувався діяльний, авторитетний педагогічний колектив, очолений **Білявцевим Федором Карповичем**

Серба Олена Іларіонівна,

вчителька - пенсіонерка згадує про ті часи так: «15 серпня 1952 року я прийшла пішки в Загорянівську семирічну школу, щоб викладати математику. Весь вересень і до середини жовтня учні допомагали колгоспу «Мічурін».

Школа працювала з 8.00. до 18.00. у дві зміни, бо мала всього

п'ять класних кімнат, а учнів до 50-ти у 5,6,7 класах. Опалення пічне – кураєм, освітлення – гасовими лампами. Учні окремих класів навчалися в сусідньому будиночку. Недалеко від школи був інтернат для дітей із віддалених сіл, їдальня.»

З травня 1953 року спільними зусиллями батьків, учителів, дітей почалося будівництво ще одного приміщення школи. Умови життя педагогів були непростими: відсутність учительських квартир, куток у кімнаті, де жили й господарі. Велика частина заробітної плати йшла на харчування, житло.

Незважаючи на це, шкільне життя йшло бурхливо. Учителі разом з дітьми організовували зустрічі, концерти на фермах, у майстернях, на току, в клубі, читали лекції.

Світлий твій шлях, Учителю!

Про них, подвижників 50-х, залишилися світлі спогади не в одного покоління учнів.

Завуч школи Ткач Марія Іванівна – людина беззавітно віддана своїй праці, вимогливий і справедливий учитель, прекрасний знавець рідної мови.

- географ **Ольга Мефодіївна Москаленко** всю свою відпустку присвячувала дітям, подорожуючи з ними до Москви, Молдавії, Білорусії, Прибалтики;
- біолог **Біла Ніна Яківна** жила разом зі своїми учнями у світі гербаріїв, свят урожаю, птахів;
- знавцями **російської мови та літератури** були учні **П'яцько Марії Григорівни**;
- не один рік працювало у Загорянівській СШ подружжя **Голубенкі – Василя Григоровича**, учителя фізичної культури, та **Раїси Василівни**, учителя російської мови та літератури;
- навчала дітей фізиці чарівна, чуйна, високоінтелегентна **Цекова Людмила Григорівна**.

- виховувала у школярів любов до історії ерудована, вимоглива **Абрамсон Майя Олександрівна**;
- ґрунтовні знання отримували учні **Лещенко Галини Кирилівни**, прекрасного математика, гуманного і принципового вчителя;
- бездоганно володів німецькою мовою і передавав свої знання дітям **Тупіцин Макар Корнійович**;
- незабутніми були уроки вчителя математики **Серби Олени Іларіонівни**, людини з поетичними здібностями, здатністю заглянути в душу дитини;
- прекрасним організатор виховної роботи, біологом, спеціалістом своєї справи була **Біленко Клавдія Наумівна**.

Яскравими літерами вписані в історію Загорянівської середньої школи імена учителів, професійна діяльність яких залишається світлим спомином у пам'яті багатьох випускників: **Курнакової Г.О., Деркач М.З., Олійник М.К., Феноти С.В., Меркуш С.О., Мальченка І.О., Накидайло Н.М., Грагер Г.Й., Бережної В.Г., Гавриш М.О., Кузнєцова В.С., Миронова В. Г., Новицької М.С., Білої Л.О., Рибалка А.А., Бугай О.С., Єльшиної Л.Я., Лавро К.Г., Рукман Л.С., Герасименко Л.О., Карпуся М.П., Курдило Г.М., Чабанюк В.Ф., Бестюка І.І.**

Очоловав педагогічний колектив у 1957-1975 рр. **Трибушний Семен Радіонович**. Талановитий учитель хімії, принциповий, енергійний директор, учорашній фронтовик, що знав ціну життю.

З 1957 року школа набула статусу середньої. У 1959 році вона випустила зі своїх стін 16 учнів 10 класу.

70-90-і роки

Час диктував своє. Зводилися нові школи у сусідніх селах, куди перейшла частина учнів. Одночасно розбудовувалася центральна садиба радгоспу «Східний», з якої до Загорянівки потрібно було підвозити 198 школярів. Постало питання будівництва школи. Безпосередню ініціативу у цьому виявив директор радгоспу Ковальчук В.Д. Він домігся у Білозерського райкому партії дозволу на будівництво. Немала заслуга у цій справі передової доярки господарства, депутата облради Базюк А.І., яка піднімала це питання в обкомі Компартії України. У 1974 році розпочалося спорудження школи.

1 вересня 1976 року нова школа гостинно відкрила двері учням із Загорянівки та Східного.

Відкриття було урочистим. Секретар Білозерського райкому партії Вихров Г.І., виступаючи на святі, підкреслив пряму заслугу Ковальчука В.Д. у зведенні цієї прекрасної будівлі.

Класоводом 1-го класу у новому приміщенні стала Гриб Раїса Дмитрівна, а класним керівником випускного класу був Гмиря Валерій Іванович. Назва «Загорянівська» школа зберігала до 1995 року.

Директор. Учитель. Особистіст

Маковецький Юрій Григорович, очоливши Загорянівську середню школу у 1975 році, продовжив директорування у с.Східному до 1982 року. Молодий, енергійний, талановитий організатор, він дбав про матеріальне забезпечення школи, творчу атмосферу в учительському колективі.

Наступним директором став **Бетін Віктор Іванович (1982-1984 рр.)** – людина з гострим розумом і розвинутим почуттям відповідальності.

Його змінив **Касьяненко Віктор Петрович (1984-1986 рр.)** – спокійний, врівноважений, надзвичайно людяний, прекрасний знавець історії.

Енергійною, принциповою, цілеспрямованою зарекомендувала себе на директорській посаді **Соболь Марина Олександрівна (1986-1988 рр.)**.

У **1993-2008 рр.** директором школи працювала ділова, дипломатична **Кирилюк Віра Миколаївна**.

У **2008 році** школу очолила творча, з науковим підходом до організації навчально-виховного процесу **Місюра Аліна Миколаївна**

Невтомні сіячі педагогічної ниви

*Віддай людині крихітку себе.
За це душа наповнюється світлом.
Л.Костенко*